

alene noget, der skal gælde på miljøområdet, eller skal det gælde hele vejen rundt, altså også skattelettelsesløfteforslag osv.?

Hvis det ikke er tanken, at det her alene skal gælde på miljøområdet, men gælde hele området, så gør det forslaget mere tiltalende, men unægtelig også mere bureaukratisk, for ikke at sige – tror jeg – at man næsten kan frygte, at vi kvæler lovgivningsarbejdet herinde.

Da jeg kender forslagsstillerne som ordentlige og tiltalende mennesker alle sammen, så er jeg overbevist om, at de gode hensigter er løbet af med dem, og at de simpelt hen ikke har gjort sig konsekvenserne klart. Det vil sige, at hvis formålet med at fremsætte dette forslag er at få en diskussion om, hvordan vi kan gøre tingene bedre herhjemme, og at det er en udstrakt hånd til en samtale, så er svaret fra regeringen et ja og en imødekommenhed.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal senere vende tilbage med nogle bemærkninger til miljøministerens indlæg, men jeg må sige, at det er overraskende, at jeg skal høre Danmarks miljøminister fra det danske parlaments talerstol stå og kalde bæredygtighedsudviklingen og den måde, det begreb er skruet sammen på af FN, af OECD, af Det Økonomiske Råd, for et kæmpecirkus.

Men jeg håber da, at man ude i verden lytter til den minister, der ellers ynder at stå og tale om miljøspørgsmål og føre sig frem – og det skal han have ret til – for det er den selvsamme miljøminister, der står her i Folketingssalen og siger, at omkring bæredygtighed er der jo et kæmpecirkus.

Og så vil jeg gerne sige, at jeg kan slet ikke forstå, at det kan give regeringen så stort et problem, det her, og jeg må jo sige, at FN synes, det kan lade sig gøre, OECD synes, det kan lade sig gøre, og Det Økonomiske Råd synes, det kan lade sig gøre, og vi synes sådan set, at hvis de tre organisationer mener, at det kan lade sig gøre, mon så ikke også, at det kan lade sig gøre for regeringen.

Lis Greibe (S):

Det beskrevne overordnede mål i det fremsatte beslutningsforslag, nemlig at søge at fremme et bæredygtigt samfund, er det meget svært at være uenig i. Vi skal da naturligvis se på alle tænkelige konsekvenser af vore love og ikke mindst de langsigtede konsekvenser, men at

sige er let, at gøre er desværre betydelig mere vanskeligt.

Der henvises i beslutningsforslagets bemærkninger til bæredygtighedsprincipformuleringen i Brundtlandrapporten fra 1987. Men netop denne henvisning viser i al sin tydelighed, hvor svært det er at definere mere konkret, hvorledes der kan opstilles en målsætning for en bæredygtig udvikling. Brundtlandrapporten definerer en bæredygtig udvikling som værende en, der »opfylder de nuværende behov uden at bringe fremtidige generationers muligheder for at opfylde deres behov i fare«.

Og det er naturligvis rigtigt, at bæredygtighed dybest set er et spørgsmål om fordeling mellem generationerne, men at finde svaret på, hvorledes dette gøres bedst, er netop at finde en fælles politisk holdning. Denne holdning bør præges af befolkningens ønsker, og i det daglige arbejde her på Christiansborg er det vel dybest set det, som vi ofte diskuterer i forbindelse med behandling af lovforslagene ud fra hver vores politiske holdning.

Vi er kommet langt i Danmark med hensyn til at miljøvurdere vore lovforslag, og dette er Socialdemokratiet meget tilfreds med, og vi vil under ingen omstændigheder medvirke til tiltag, der på nogen måde kan svække de miljømæssige hensyn.

En af grundene til, at vi er nået så langt i arbejdet med at miljøvurdere vore lovforslag, skyldes i høj grad, at man på dette område ofte kan opstille talmæssige mål, der kan vejes og måles, og hvis der er tvivl om rammerne, er der ofte en bred politisk enighed om, at usikkerhed og tvivl som konsekvenserne hellere skal udløse strengere krav end følge en laden stå tilholdning, og her har vi i høj grad befolkningen bag os.

Men regeringen vil naturligvis gerne udvide begrebet »at forbedre lovarbejdet«, og den er allerede godt i gang med også at se på andre aspekter. Der er bl.a. nedsat et tværministerielt udvalg, og der indsamles erfaringer fra udvalgte lande og internationale organisationer vedrørende anvendelse af mål og indikatorer i bæredygtighedsstrategier. Parallelt hermed tages i regeringens debatoplæg »Det holdbare samfund« fat på den nødvendige dialog med befolkningen om, hvorledes vores samfund skal udvikle sig, hvilke holdninger og værdier danskerne ønsker fremmet.

At fastlægge kørespor for en bredere samfundsmæssigt bæredygtig udvikling med ana-